

4. Проект Програми розвитку фондового ринку України на 2012—2014 роки [Електронний ресурс]. — Доступний з: http://www.nssmc.gov.ua/user_files/content/70/1337764629.doc

5. Московская биржа ММВБ-РТС» готовит первое IPO украинской компании [Електронний ресурс]. — Доступний з: <http://www.kommer-sant.ua/doc/1983349>

6. НКЦПФР схвалила запропоновану АУФТ Концепцію доступу на український фондовий ринок фінансових інструментів іноземних емітентів [Електронний ресурс]. — Доступний з: <http://www.finansist.ua/news/36078/>

7. Про затвердження Положення про допуск цінних паперів іноземних емітентів до обігу на території України (доопрацьований) [Електронний ресурс]. — Доступний з: http://www.nssmc.gov.ua/user_files/law/17218/1342770343.rar

УДК 336.763.2

А. Ю. Жолнерчик,

канд. екон. наук,

ст. викладач кафедри фінансів підприємств,

ДВНЗ «Київський національний

економічний інверситет імені Вадима Гетьмана»

ДОДАТКОВІ МОЖЛИВОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ КОШТІВ ЧЕРЕЗ ЕМІСІЮ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Розвиток ринку цінних паперів як механізму нагромадження та інвестування капіталів є необхідною умовою подолання кризових явищ в економіці України. Особливим сегментом ринку цінних паперів, який впливає на рух вільних коштів між суб'єктами господарювання різних видів економічної діяльності, є ринок облігацій. Зусилля для вирішення найактуальнішого питання сьогодення щодо залучення коштів на розвиток бізнесу власників і керівництва багатьох українських підприємств трансформуються у сподівання на підтримку держави, звернення по кредити до банків, чекання інвесторів, які дадуть грошей і не будуть втручатися в господарську діяльність підприємства, очікуючи повернення інвестицій. І лише невелика кількість українських підприємств готова залучати кошти методом, що успішно застосовується не одне десятиріччя їх зарубіжними колегами — випуск підприємствами цінних паперів.

Найбільші та найприбутковіші фірми в сучасній ринковій економіці Заходу — корпорації, які одноразово або постійно проводять емісію цінних паперів (securities — сек'юритіс; а їх випуск називається «сек'юритизація») з метою залучення додаткових коштів у бізнес. Така практика дає надзвичайно великі результати в США, оскільки це вигідно як фірмам, так і звичайним людям. Підприємство отримує додаткові кошти, люди отримують дивіденди та можливість збереження своїх грошей поза банківською системою. Також, коли акції знаходяться у вільному обігу на ринку, це дуже дисциплінує компанії, оскільки на будь-яке їх діяння ринок одразу ж реагує змінами цін на їх сек'юритіс. Це дуже сильний ринковий інструмент, який дозволяє державі майже не втручатись у справи великих корпорацій і штучно не регулювати їх діяльність.

Ринок цінних паперів в Україні тільки зароджується, і у нас відсутня практика використання сек'юритіс. Незважаючи на тривалі дискусії серед науковців і практиків, існуючий порядок випуску цінних паперів потребує вдосконалення та спрощення, а також державної підтримки. Це, з одного боку, розвине практику українських підприємств щодо залучення коштів, а з іншого — зробить економіку України більш привабливою для зарубіжних інвесторів.

Фондовий ринок в Україні зараз знаходиться на стадії формування. Формуються процедури операцій з цінними паперами, що дозволять зробити більш легкою та прозорою систему обігу акцій на фондовому ринку — це й перехід до бездокументарної форми акцій, розширення можливостей власників цінних паперівна свій розсуд обирати зберігачів акцій. Але все ж таки існує кілька перешкод до більш рухливого розвитку ринку акцій, а саме [1]:

—несвідомість і необізнаність людей щодо можливостей інвестування коштів на фондовому ринку;

—великий початковий внесок для впровадження інвестиційної діяльності;

—недовіра людей до цінних паперів різних організацій через поганий досвід минулих років становлення фондового ринку;

—невелика кількість торговців цінними паперами та зберігачів, що дає можливість останнім встановлювати суттєві комісійні збори з клієнтів;

—ризиковий характер інвестиційної діяльності.

Для ширшого розповсюдження акціонерних товариств, інвестиційної діяльності через купівлю акцій, тренда на загальнодержавному рівні необхідно здолати вищеназвані несприятливі явища для забезпечення сприятливих умов розвитку.

Розробка емісійної стратегії підприємства є складним багатоетапним процесом. Але загалом, емісія цінних паперів є ефективним механізмом управління фінансовими ресурсами на підприємстві, що обумовлюється наявністю низки переваг серед інших джерел залучення коштів. Також існує проблема в подальшому розгляді таких проблем емісії цінних паперів в Україні, як захист корпоративних прав акціонерів при здійсненні додаткової емісії цінних паперів і розробка методик і рекомендацій щодо оптимізації цих процесів.

Здавалося б, з'явилося вікно для перетворення фінансового ринку в джерело коштів для фінансування реального сектора за допомогою організації ліквідного ринку корпоративних облігацій. Однак, незважаючи на можливості для поживлення ринку корпоративних облігацій, вони все ж таки не є повноцінним інструментом для залучення коштів. Існує ряд об'єктивних причин, серед яких, з одного боку — емітенти не дуже активно виходять на ринок зі своїми новими випусками, а з іншого — потенційні інвестори не поспішають вкладати кошти в корпоративні облігації.

До основних причин, що гальмують появу нових випусків корпоративних облігацій широкого класу емітентів, відносять тривалість терміну підготовки проспекту емісії та його реєстрації в державних органах. Це, в свою чергу, не дає можливість емітентам оперативної підлаштуватися під змінену кон'юнктуру ринку та структуру облігацій і, відповідно, прибутковості, яка б була цікава потенційним інвесторам у момент розміщення облігаційного випуску.

У даний час законодавством передбачається необхідність реєстрації кожного окремого випуску цінних паперів за складною і пов'язаною з великими витратами процедурою.

Список літератури

1. Орлова Н. С., Драник Е. В. Додаткова емісія акцій як механізм управління фінансовими ресурсами акціонерних товариств // Економіка та держава. — № 1. — 2011. — С. 39—40.

2. Смельянов О. Ю., Хаврак Н. С.; Колосовський М. М. Оцінювання доцільності та ефективності використання зовнішніх джерел фінансу-

УДК 368.08

Ю. В. Заїкін,

канд. екон. наук,

доцент кафедри страхування

ДВНЗ «Київський національний

економічний ініверситет імені Вадима Гетьмана»

КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТРАХОВОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ ЯК ОДИН З ПРІОРИТЕТІВ У РОБОТІ КАФЕДРИ СТРАХУВАННЯ КНЕУ ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА

Розвиток страхової галузі в Україні протягом останніх 10—15 років завжди неоднозначно оцінювався фахівцями та науковцями. В будь-якому випадку, не можна не погодитись із твердженням про те, що сучасний ринок страхових послуг України являє собою економічне явище, яке віддзеркалює всі суперечності і проблеми країни з трансформаційною економікою [1, с. 108]. Однією з таких проблем є кадрове забезпечення галузі.

Сьогодні на страховому ринку країни здійснює діяльність близько 450 страховиків, переважна більшість представників яких перманентно скаржаться на дефіцит кваліфікованого персоналу. Брак кадрів на страховому ринку відчувається абсолютно на всіх ділянках роботи вітчизняних страховиків: від керівництва — до бухгалтерського обліку.

У той же час, мало хто з учасників ринку системно займається підготовкою та перепідготовкою кадрів. Це обумовлено рядом об'єктивних причин. Велика кількість малопотужних страховиків просто не може собі дозволити виділяти ресурси для регулярного навчання персоналу. За відсутності коштів для активного розвитку, страховики вкрай неохоче йдуть на будь-які інвестиції, котрі не гарантують порівняно швидкої віддачі. Не сприяє зацікавленості страховиків вкладати кошти у власний персонал і відсутність практики укладання довгострокових контрактів із найманими працівникам. Коли співробітник може в будь-який момент «розгорнутись та піти», керівники страхових компаній об'єктивно не бажають за власний кошт ставати «кузнею кадрів» для ринку, іноді, фактично, працюючи на конкурентів.